

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVII. številka 653 datum 14. 7. 2024

Kaj je resnično poslanstvo počitnic? Piše: Mateja Kropec Šega (Iskreni.net)

Že nekaj let opazujem in poslušam ljudi, kako se pripravljajo na počitniške dneve. Pri večini se vse premika v smeri ... *kam iti ... kako čas čimbolj izkoristiti ... in kako niti dneva po nepotrebnem ne porabiti za »biti samo doma«* ... Jaz pa vsa ta leta čutim tako drugače. *Je z menoj kaj narobe? Zapravljam čas? Ga ne znam izkoristiti? Otroke in sebe prikrajšujem za doživetja?*

Zagotovo drži, da smo ljudje različni. Nekateri potrebujejo veliko akcije, da jih življenje zadovolji ... drugi so srečni v miru in bližini s svojimi dragimi ... tretji se »za akcijo« skrivajo, da se jim ni treba družiti in pogovarjati ... četrti sledijo čredi ... peti socialnim omrežjem in objavam na njih ... **Kaj pa je resnično poslanstvo počitnic?**

Ko je Bog ustvarjal zemljo in vse na njej, je postavil temelje delovnega tedna. Šest dni je bil zelo ... zelo priden. Delal je in ustvarjal in se ob koncu vsakega dne na kratko ozrl na opravljeno delo, zadovoljen videl, da je dobro, naslednji dan pa je nadaljeval. Dokler ni prišla nedelja ... **V nedeljo pa se je ustavil.** Počival je ... občudoval ... in se veselil nad vsem svojim delom, ki ga je ustvaril.

Koliko nas to počne ob nedeljah? Zase vem, da se moramo v družini zelo disciplinirati, da v nedeljo res ničesar ne delamo. Redke nedelje so take. Moževa družina mi je v tem lahko velik zgled. Živeli so na kmetiji ... v soboto sta otroka ob 15h dobila nalogo, da sta, kot zadnje dejanje delovnega tedna, pometla okoli hiše in potem se je začel nedeljski počitek. V nedeljo, razen kuhanja kosila in peke kakšnega kolača nihče ni delal ničesar. Počivali so ... klepetali ... šli na kak obisk ... sprehod...

Na zemlji pri nas sicer ne delamo, ampak jaz v nedeljo pogosto hitim še s kakšnim pranjem perila (*treba je vendar izkoristiti sonce za sušenje!*), ki ga v veliki družini nikoli ne zmanjka, včasih se ob kakšnem popoldanskem filmu lotim celo likanja. V nedeljo otroci skoraj redno delajo še kaj za šolo. Torej že tukaj nam ne gre najbolje. Kje je šele čas resničnega počitka in občudovanja narejenega. Kajti ... **pri Bogu se ni končalo pri tem, da ni nič delal.** Ne ... **počival je tako, da je opazoval in se veselil nad tem, kar je naredil ... blagoslavljal svoje delo ... in dan, ko je lahko samo užival ob opazovanju dosežkov.**

Če to prevedemo na naše nedelje ... **kolikokrat se v nedeljo zares sončimo ob tem, kaj dobrega smo naredili?** Ponavadi smo z eno nogo že v ponedeljku ... in tednu, ki prihaja. Kaj nas čaka, kaj je za postoriti.

In zdaj pogledjmo na »**nedeljo leta**« ... **počitnice**. Večinoma jih poskusimo kar najbolje izkoristiti, da čim več doživimo, da poskrbimo za zdravje, se naspimo in naigramo z otroki.

Ali smo v teh počitnicah sposobni vsaj del časa porabiti za to, da se ustavimo ... Da si pogledamo in zares občudujemo te naše prelepe otroke, ki smo jih vse leto hranili in skrbeli zanje, kako lepo rastejo, kako se krepijo in vsestransko razvijajo ... Občudujemo svojega sozakonca, vse ljube nove gube, ki pričajo o tem, da je predano skrbel za vse nas ... Pogledjmo na dejanja dobrote, ki smo jih naredili ... komu smo pomagali ... koga smo opogumili ... s kom smo se pogovorili ... Oglejmo si gore perila, ki smo jih oprali in zložili ... kilometre cest, ki smo jih srečno prevozili ... vse obdelane gredice in posesane preproge, počiščene kopalnice, pobrisane mize in pospravljene drvavnice ... Posončimo se ob misli ... dobro je bilo!

Nazadnje pa se ustavimo še v svojem srcu ... in si oglejmo kdaj v letu je najbolj ljubilo ... in kako ga je to polepšalo ... Res nujno potrebujemo še kaj?

Pon., 15. 7. Bonaventura	Ob 19. uri za + Ljudmilo Buzzi, obl. in Ivana
Tor., 16. 7. Karmelska M. Božja	Ob 19. uri za + Lojzeta Šuca in sorodnike
Sre., 17. 7. Aleš	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 18. 7. Friderik (Miroslav)	Ob 19. uri za + Frido Kolman
Pet., 19. 7. Justa	Ob 19. uri za + Mihaela Zaveršnika in Frančiško ter Viktorja Pungartnika
Sob., 20. 7. Marjeta Antiohijska	Ob 19. uri za + Vilibalda Ladinika <i>Blagoslov avtomobilov in nabirka MIVA</i>
Ned., 21. 7. 16. NEDELJA MED LETOM	KRIŠTOFOVA NEDELJA <i>Blagoslov avtomobilov in nabirka MIVA</i> Ob 8. uri na Sv. Antonu na Pohorju za vse + Vamlekove Ob 10. uri v Hudem kotu LEPA NEDELJA na čast SV. BOLFENKU za žive in + župljane

KRIŠTOFOVA NEDELJA IN AKCIJA MIVA

Spoštovani župniki in pastoralni sodelavci, dragi dobrotniki in prijatelji misijonov! Z akcijo MIVA že sedemintrideset let pomagamo misijonarjem in misijonarkam z nujno potrebnimi prevoznimi sredstvi. Ne gre le za surova denarna sredstva. Gre tudi za bližino misijonarjem ... za njihovo ogromno hvaležnost ... za pozornost do bližnjega ... za odprtost do ljudi na drugem koncu sveta ... za vero in misijonsko zagnanost. Zato vas tudi letos prosimo za molitev ... navdušenje ... in finančno podporo naši akciji.

V imenu slovenskih misijonarjev in misijonark se vam iskreno zahvaljujemo za dolgoletno podporo akciji MIVA. Uresničeni projekti in zahvale misijonarjev so najlepša zahvala za vašo podporo in misijonsko zagnanost. Iz Misijonskega središča Slovenije tudi vam želimo srečno pot in varno vožnjo!

Pon., 22. 7.	MARIJA MAGDALENA Ob 19. uri za + Mileno Hudernik, obl. in Jožefa
Tor., 23. 7. BRIGITA	Ob 19. uri za + Antona Košana in Ano Jakob ter vse + Jakobove
Sre., 24. 7. Krištof	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ... ter v priprošnjo za dušno in telesno zdravje
Čet., 25. 7. JAKOB, st.	Ob 19. uri za + Viktorja Pušnika, mamo in brata ter starše Hrastnik
Pet., 26. 7. Joahim in Ana	Ob 19. uri za + Ano Osvald in vse + Vetušekove
Sob., 27. 7.	Gorazd, Kliment in drugi učenci sv. Cirila in Metoda <i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 28. 7. 17. NEDELJA MED LETOM	Svetovni dan starih staršev in ostarelih Ob 8. uri za žive in + župljane ter <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju</i> za vse + Jeromlove ter za dušno in telesno zdravje

ČAS, KO JE TUDI »LENOBA« SVETA (komentar p. Karla Geržana)

Ko so preiskave potrdile, da imam poškodovano srce, me je zdravnica poklicala na pogovor. Resno se je zazrla vame. Očitno gre zares, sem pomislil. **»Vaše srce je poškodovano. Preveč težkih zgodb zadržujete v njem.«** S pogledom me je merila v mojo notranjost. **»Dovolite, da vas vprašam, zakaj jih ne zaupate in izročite Bogu. Zakaj nosite vse v sebi? Veste, tudi če ste pater, se sprašujem o vaši veri.«** Zdrnil sem se, ona pa je nadaljevala: **»Kako pa spoštujete Božjo zapoved tedenskega počitka?«** **»Veste, nedelje so zame ...«** sem se skušal opravičevati. **»Vem, ob nedeljah imate obveznosti,«** me je prekinila. **»S katerim dnem pa nadomestite nedeljski počitek? Kateri dan je za vas tisti, ko izklopite mobilni telefon, obveznosti ...,**

dan, ki ga preživite v miru?» Čakala je na odgovor, jaz pa sem spoznal, da grešim. **»Ja, veste, moram vas kregati,«** je rekla z zavzeto odločnostjo. **»Kaj za vas ne veljajo Božje zapovedi? En dan v tednu je čas, ko je tudi lenoba sveta! In vsaj teden dni v letu prav tako. Če boste hoteli pomagati svojemu srcu, bo potrebno upoštevati tudi to!«** Potem je nadaljevala s »spovedovanjem«: **»Kdaj ste se zadnjič od srca nasmejali?«** **»Nasmejaj!«** sem se začudil. **»Tri minute smeha na dan, in to iz srca, je nuja za zdravje srca,«** je dejala kakor pribito. **»Veste,«** mi je potem razlagala, **»mali otročiček se nasmehne iz srca približno štiristokrat na dan, odrasel človek pa v povprečju samo šestnajstkrat – pa še to je vprašanje, če se nasmeje iz srca.«**

Ko sem odhajal od zdravnice, mi je rekla za popotnico: **»Ko se boste potrudili in se naučili zopet smejati, se bodo same po sebi okrepile vaše moči življenja! Pa ne pozabite, da Božje zapovedi veljajo tudi za vas in to, kar vas teži, izročajte v sočutje Boga in vam najbližjih.«**

Že pred leti so mi podarili knjigo **Kako reči ne**. A mi ni prišla ne k pameti (*da bi razumel in upošteval nujnost življenjskih postankov*), kaj šele k srcu (*da bi se bolj spoštoval*). Ja, dolga leta sem mislil, da lahko goljufam. **Pa saj delam za Boga**, sem si rekel in nisem imel ne tedenskega ne letnega postanka. Toda Bog ni zame naredil čudeža in spreminjal zakonitosti, ki jih je dal v stvarstvo.

Kot posledico neupoštevanja Božjega reda sem doživljal obdobja preizčrpanosti, po katerih sem se vedno znova močno zagnal, dokler me ni možganska kap vsaj nekoliko spravila k pameti. Sedaj vem, da potrebujem tedenski dan umiritve in tudi letos sem si v koledar zarisal črto, ki teče skozi štirinajst poletnih dni. Opravljal bom le redne obveznosti, sicer pa bom vstopil v čas spokojnosti. Prve tri dni bom praznil glavo ... prisluhnil bom poeziji stvarstva: žuborenju potoka, šelestenju listja, petju ptic ... Počasi bom opravljal dela, ki me umirjajo, in dihal v sozvočju Duha. Po dneh »razelektritve« bom vzel v roke knjige ... ne strokovnih, pač pa leposlovene.

Vem, moral bom biti strog do sebe in ne delati izjem. Sem opravil preizkus. V času, ko pišem ta razmislek, me je poklical znanec in po običajnem uvodnem vprašanju: **»Kako si?«** sem mu iskreno povedal, da precej izčrpano. **»Se boš moral naučiti reči kdaj tudi ne,«** mi je svetoval in takoj dodal: **»Veš, kličem te, da bi te povabili na predavanje tam julija. Saj boš prišel, kajne?«** In sem rekel: **»Ne.«** **»Kako ne?«** kar ni mogel verjeti. **»Saj si mi sam rekel, naj kdaj rečem tudi ne.«** **»Že že, ampak ...«**

Nobenega ampak v času, ko je tudi »lenoba« sveta. Bog nas spoštuje in je prav in pravično ... in zato nujno, da se spoštujemo tudi sami.

Želim vam krepcilen čas počitka.

Jubilejno leto 2025: nanj se pripravimo in ga obhajajmo z molitvijo!

Vabljeni ½ pred sv. mašo k molitvi rožnega venca.

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju

Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredi Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>